

بررسی اثر ضد میکروبی عصاره آویشن باگی سس مايونز در *Salmonella enteritidis* PT4 موجود در سس مايونز

فاطمه ضابطیان حسینی^{۱*}- سید علی مرتضوی^۲- بی‌بی صدیقه فضلی‌بازار^۳- آرش کوچکی^۴- شادی بلوریان^۵

تاریخ دریافت: ۸۸/۶/۲۵

تاریخ پذیرش: ۸۹/۵/۲۳

چکیده

آویشن باگی گیاهی از تیره نعناعیان است که دارای ترکیبات در عصاره و اسانس حاصل از این گیاه وجود دارند. بنابراین می‌توان از این گیاه بعنوان یک ماده ضد میکروبی در فرآوردهای غذایی بعنوان جایگزین نگهدارنده‌های شیمیایی استفاده کرد. در این بررسی اثر ضد میکروبی غلظت‌های مختلف (۰، ۰/۱، ۰/۲، ۰/۴ و ۰/۶ درصد) عصاره آویشن باگی بر سالمونلا اینتریتیدیس PT4 موجود در سس مايونز در دو دمای ۴ و ۲۵ درجه سانتیگراد در طی زمان نگهداری مورد ارزیابی قرار گرفت. آزمایشات بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد و مدل‌های بدست آمده با استفاده از روش RSM نمایش داده شد. نتایج نشان داد که اثر ضد میکروبی عصاره آویشن در سس مايونز در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد بیشتر بود. این اثر با افزایش درصد عصاره در نمونه‌ها افزایش یافت. آزمون ارزیابی حسی نشان داد که در محدوده غلظت موردنظر عصاره آویشن اثر نامطبوعی بر پارامترهای حسی سس مايونز نداشت.

واژه‌های کلیدی: سس مايونز، عصاره تیموس ولکارس، سالمونلا اینتریتیدیس، مدل‌سازی

۱ مقدمه

شود که از این ترکیبات در میزان حداقل استفاده شود (۱۸). آویشن (*Thymus vulgaris*) یکی از شناخته شده‌ترین گیاهان دارویی است و از تیره نعنایان (Lamiaceae) می‌باشد. آویشن، درختچه‌ای کوتاه و پراخانه است که برگهای نازک و متقابل دارد. دارای گلهای سفید و چتری و منفرد است. گونه‌های مختلفی از آن در کوهستان‌های ایران می‌روید. آویشن در طب سنتی ایران و اروپا، مصرف دارویی دارد. این گیاه علفی و محطر، دارای خواص دارویی بسیاری است و از آن در صنایع غذایی، دارویی، بهداشتی و آرایشی استفاده‌های متعددی می‌شود. قسمت‌های دارویی این گیاه، سرشاره‌های آن و برگ خشک شده آن (اندام‌های هوایی) است (۲). ترکیبات موثر ضد میکروبی در عصاره آویشن باگی حاوی فلاونوئیدهای مانند آپی زین، نارین‌زین، لوتولین و روغن‌های فراتحتی تیمول و کارواکرول می‌باشد (۴).

ادویه جات و گیاهان دارویی، اسانس‌های عصاره‌های آنها در درجات متعددی از فعالیت بیولوژیکی را دارا هستند. از میان ۷۰ ادویه ای که رسماً به عنوان افزودنی غذایی معرفی شده اند، فعالیت ضد میکروبی تعداد زیادی از آنها به اثبات رسیده است (۱۴). دسچاپر و همکاران (۷) مشخص کردند که روغن‌های ضروری

سس مايونز نوعی ماده غذایی نیمه جامد امولسیونه و یک سیستم کلوئیدی است که از ترکیب روغن‌های گیاهی، اسیدهای خوراکی مانند سرکه و آبلیمو، اسید سیتریک، اسیدمالیک، زرده تخم مرغ و برخی مواد افزودنی مجاز ساخته می‌شود. چون در فرآیند سس از دما برای سالم سازی فرآورده استفاده نمی‌شود، لازم است بوسیله ترکیبات شیمیایی نگهدارنده مانند اسید بنزوئیک و نمک‌های آن از رشد میکروارگانیسم‌ها در شرایط نگهداری سس ممانعت شود. با توجه به اینکه مصرف این ترکیبات (بنزووات) در عین فواید ذکر شده مضراتی را برای سلامتی انسان نیز به ذنبال دارند. بنابراین بایستی سعی

* کارشناس ارشد علوم و صنایع غذایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سبزوار

(Email: Fatemeh.zabetian@gmail.com)

۱ نویسنده مسئول: به ترتیب استاد و استادیار گروه صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲ استاد دانشکده داروسازی، دانشگاه فردوسی مشهد

۳ عضو هیئت علمی پژوهشکده علوم و فناوری مواد غذایی جهاد دانشگاهی مشهد

۴- *Thymus vulgaris*

شده، بررسی قرار گرفت (۱۲ و ۳۳).
آلودگی به سالمونلا از طریق پرندهان یا محصولات آنها بخصوص از طریق پوست تخم مرغ ایجاد می‌شود. شیوع مسمومیت غذایی توسط سالمونلا از طریق مصرف مایونز خانگی توسط رادر فورد و بورد گزارش شده است. سالمونلا به خانواده انتروباکتریاسه تعلق دارد. هوایی و گرم منفی است (۵).

در بررسی انجام گرفته توسط گراد و پرالس در سال ۱۹۹۰ اثر دما و pH بر روی رفتار سالمونلا انتریتیدیس PT4 در مایونز خانگی مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج این بررسی نشان داد که نوع اسید مورد استفاده جهت کاهش pH ودمای نگهداری در کاهش سالمونلا موثر است، بطوطی که در نمونه‌های سس حاوی سرکه، در مقایسه با نمونه‌های حاوی اسید سیتریک (آب لیمو)، همچنین در نمونه‌های نگهداری شده در دماهای بالاتر، از بین رفتن میکرووارگانیسم سریعتر بود.

در این پژوهش سعی داریم عصاره گیاه آویشن باعی را جایگزین نگهدارنده‌های شیمیایی نظیر (بنزووات و سوربات) در مایونز کرده و اثر ضد میکروبی آن بر سالمونلا انتریتیدیس در سس و در دماهای ۴ و ۲۵ درجه سانتیگراد در طی زمان نگهداری مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

مواد

گیاه آویشن خشک از شرکت سها جیسا. اتانول٪۹۹ از شرکت مرک آلمان. مواد اولیه جهت تهیه سس مایونز(تخم مرغ، روغن، سرکه، نمک، شکر و سوش خالص *Salmonella enteritidis* PT4 از موسسه رازی حصارک کرج خردباری شد. محیط کشت اختصاصی ^{۱۱} SSA از شرکت مرک آلمان.

عصاره‌گیری

عصاره‌گیری به روش خیسانیدن در اتانول ۸۰٪ انجام گرفت. ابتدا برگ‌های خشک شده گیاه آویشن را پودر کرده و ۱۵۰ گرم از پودر برای عصاره‌گیری استفاده شد. هر ۵۰ گرم پودر آویشن را با ۴۰۰ میلی لیتر اتانول ۸۰٪ مخلوط کرده و این مخلوط را طی ۱۲ ساعت بر روی شیکر با دور ۱۰۰rpm در دمای محیط خیس شد. بعد از ۱۲ ساعت مخلوط حاصل را توسط پمپ خلاء صاف شد. سپس باقی مانده روی صافی را در ازاء هر ۵۰ گرم در ۲۰۰ میلی لیتر الكل اتانول ۱۲ ساعت خیس کردیم. سپس آنرا صاف کرده و محلول زیر صافی را در روتاری تحت خلاء در دمای ۴۳ درجه سانتیگراد تقلیل کردیم. سپس محلول تغلیظ شده را در پلیت‌های شیشه‌ای

11- *Salmonella Shigella Agar:(SSA)*

حاصل از گیاهان می‌تواند به عنوان جایگزین آنتی بیوتیکها بکار روند. اثرات آنتی باکتریایی روغن‌های ضروری یا ترکیبات حاصل از عصاره گیاهان بطور گسترده‌ای در بسیاری از مقالات مورد توجه قرار گرفته اند. برای مثال جامروز و همکاران (۱۰) اظهار کردند که عصاره گیاهان شامل سینامالدهید^۱، کاپسایسین^۲، کارواکرل^۳ تعداد کل اشرشیا کلی^۴ و کلستریدیوم پرفرنجنس^۵ را در ناحیه روده‌ای جوچه‌ها کاهش می‌دهد. اثرات آنتی باکتریایی و ضدقارچی و آنتی اکسیدانی انسان آویشن^۶ مشتق شده از آویشن توسط هرتمارف (۹) گزارش شده است. همچنین مطالعات *in vitro* نشان داده اند که انسان‌های روغنی دارای خاصیت آنتی باکتریایی در برابر لیستربا مونوسایتوژن^۷، سالمونلاتایفی موریسوم^۸، اشرشیا کلی، باسیلوس سرئوس^۹ و استافیلکوکوس اورئوس^{۱۰} می‌باشد (۶).

تیمول ترکیب اصلی انسان روغنی حاصل از آویشن، دارای خاصیت آنتی میکروبی است. عملیات آنتی میکروبی انسان‌های روغنی در اثر واکنش آنها با غشاء سلول میکروارگانیسم از طریق تفویضیزی ترکیباتی چون یون پناسیم وهیدروژن می‌باشد. اسمیت پالمر و همکاران (۱۶) خصوصیات ضد میکروبی ۲۱ روغن ضروری گیاهی شامل میخک، سیر، زنجیبل در برابر پنج پاتوژن مهم غذایی از جمله سالمونلا انتریتیدیس و اشرشیا کلی را بررسی کردند. درمانعت از رشد این دو میکروارگانیسم میخک به نسبت سیر و زنجیبل موثرتر بود.

معمولًا غلظت عصاره یا انسان مصرفی به منظور فعالیت ضد میکروبی به حدی است که تاثیری روی ویژگی حسی ماده غذایی نمی‌گذارد. بنابراین می‌توان با استفاده از این ترکیبات از مصرف افزودنی‌های شیمیایی جلوگیری کرده و آنها را با نگهدارنده‌های گیاهی جایگزین کرد. تا به این وسیله در تامین سلامت بیشتر در جامعه نقش داشته باشیم.

اشرشیا کلی O157 و سالمونلا انتریکا زیرشاخه انتریتیدیس از پاتوژن‌های غذایی هستند که در سال‌های اخیر بطور فزاینده‌ای شناسایی و ایزوله شده‌اند (۳). بقای سالمونلاتریکا زیرشاخه انتریتیدیس PT4 در مایونز صنعتی آلوده شده توسط تخم مرغ آلوده

1- cinnamaldehyde

2- capsaicin

3- carvacrol

4- E.coli

5- *Clostridium perfringens*

6- Thyme oil

7- *Listeria monocytogenes*

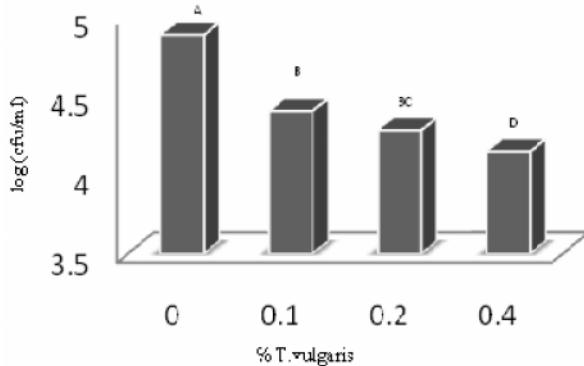
8- *Salmonella typhimurium*

9- *Bacillus cereus*

10- *Staphylococcus aureus*

نتایج و بحث

در این پژوهش اثر ضدبacterیایی عصاره آویشن باگی بر *S. enteritidis* موجود در سس مایونز در دو دمای نگهداری یخچال و محیط (۴ و ۲۵ درجه سانتیگراد) طی مدت زمان ۳۰ روز نگهداری بررسی شد. روند تغییر تعداد سالمونولا انتریتیدیس در سس مایونز حاوی درصدهای مختلف عصاره در شکل (۱) نشان داده شده است. آنالیز داده‌ها نشان داد تعداد باکتری سالمونولا انتریتیدیس در نمونه‌های سس حاوی درصدهای مختلف عصاره با نمونه شاهد از نظر آماری اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($p < 0.05$). در حالیکه نمونه‌های حاوی ۰/۱ و ۰/۰۲ درصد عصاره اثیکسانی بر میزان باکتری سالمونولا انتریتیدیس داشتند ($p < 0.05$).

شکل ۱- اثر غلظت‌های مختلف عصاره تیموس ولگاریس بر سالمونولا انتریتیدیس

کاهش جمعیت سالمونولا در دو دمای ۴°C و ۲۵°C درجه سانتیگراد اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($p < 0.05$). باکتری‌ها در دمای ۲۵°C در روز یازدهم بعد از تلقیح به حداقل مقدار خود رسیدند در حالیکه در دمای ۴°C، باکتری‌ها بعد از ۳۰ روز همچنان رشد داشتند (شکل ۲). بزرگ و همکاران، نیز طی آزمایشات خود به نتایج مشابهی دست یافته‌اند. پرالس و گارسیا (۱۹۹۰) اثر pH و دما را بر *S. enteritidis* در سس مایونز مورد بررسی قراردادند. نتایج آنها نشان داد که نمونه سس با $pH = 4$ در دمای ۴°C پس از ۱۲۰ روز ۱۰^۰ CFU/g بود در حالیکه در دمای ۲۴°C حاوی ۳۵°C به ترتیب بعد از ۷۷ و ۲ روز به حداقل مقدار خود رسید. لاک و بورد (۳) نیز بقای *S. enteritidis* را در انواع مختلف سس مایونز (پرچرب، کم کالری و کم چرب) بررسی کردند. نامبردگان دریافتند که دمای ۴°C نسبت به ۲۴°C اثر کمتری بر کاهش *S. enteritidis* داشت.

ربخته و در آون تحت خلاء در دمای ۴۳ درجه سانتیگراد قرار داده شد، تا اینکه حلال بطور کامل تبخیر شود و پودر عصاره حاصل را تا زمان مصرف در فریزر نگهداری کردیم (۱۸).

تهیه سوسپانسیون میکروبی

برای تهیه سوسپانسیون میکروبی از کشت ۲۴ ساعته در محیط کشت نوترینت آگار شیدار استفاده شد. بعد از کشت و ۲۴ ساعت انکوباتور گذاری در ۳۷ درجه سانتیگراد، سوسپانسیون میکروبی ($CFU/g \times 10^3$) به روش مک فارلند^۱ تهیه شد.

تهیه تیمارها

سس مایونز در شرایط آزمایشگاهی بطور کاملاً استریل تهیه شد. سپس به بچه‌های مساوی تقسیم شد. سیس در هر یک از ظروف وزن مشخصی از عصاره خشک شده حل شد. سوسپانسیون میکروبی نیز به آنها اضافه شد تا در نهایت جمعیت میکروبی در هر نمونه مورد آزمایش سس $1/5 \times 10^4 CFU/g$ رسید. نمونه‌ها شامل نمونه سس حاوی ۰/۰۱ و ۰/۰۲ درصد عصاره تهیه شد. نمونه‌ها در دو دمای ۴ و ۲۵ درجه سانتیگراد نگهداری شدند. همچنین نمونه سس فاقد میکوارگانیسم و عصاره نیز بعنوان شاهد در این دو دما نگهداری شد. کشت میکروبی از روز اول و بلافضله بعد از تهیه تیمارها انجام شد. مدت زمان گرمخانه گذاری ۳۰ روز بود. کشت میکروبی بصورت روزانه انجام گرفت.

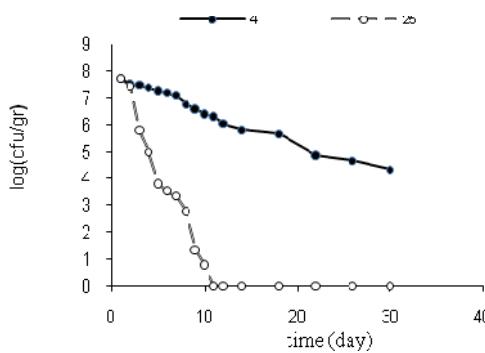
ارزیابی حسی

برای بررسی ارزیابی حسی، نمونه‌های سس حاوی درصدهای مختلف عصاره آویشن خشک شده (۰/۰۱، ۰/۰۲، ۰/۰۳) تهیه شده و ۱۰ نفر پنلیست از نظر خصوصیات طعم، رنگ، بو، بافت و پذیرش کلی به روش هدونیک ۵ نقطه‌ای مورد ارزیابی قرار گرفت.

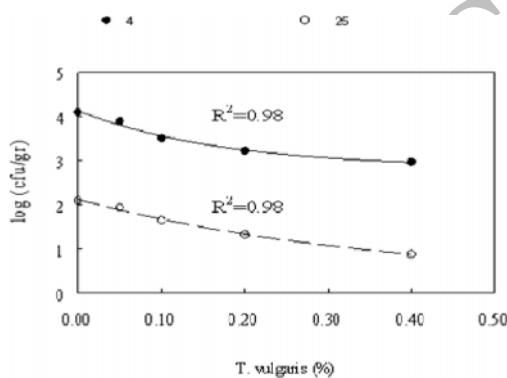
طرح آماری و آنالیز داده‌ها

تیمارهای آزمایش شامل سس مایونز حاوی عصاره تیموس ولگاریس در ۴ سطح برای سالمونولا انتریتیدیس، در دو دمای نگهداری ۴ و ۲۵ درجه سانتیگراد بود. این پژوهش در قالب فاکتوریل با طرح پایه کاملاً تصادفی در سه تکرار انجام گرفت. آنالیز داده‌ها توسط نرم‌افزار Minitab و میانگین داده‌ها توسط آزمون LSD در نرم‌افزار MSTATC مورد بررسی قرار گرفت. نمودارها نیز توسط نرم‌افزار Excel و slide write ترسیم شدند.

1- Mc Farland

شکل ۴ اثر دما بر جمعیت سالمونلا انتریتیدیس PT4 در طول زمان نگهداری

شکل ۵ بررسی اثر دما و درصد غلظت عصاره تیموس و لگاریس بر جمعیت سالمونلا انتریتیدیس PT4 در سس مایونز

در این مدل \times غلظت عصاره و y نشان دهنده زمان نگهداری می‌باشد.

این مدل بخوبی قوانسته است اثرات تغییر دما و غلظت بر تعداد باکتری سالمونلا انتریتیدیس در دمای ۴ درجه سانتیگراد را نشان دهد ($R^2=0.98$). در این مدل اثر خطی زمان و غلظت، اثر مقابل و اثرات درجه دوم آنها معنی دار بود.

در روز اول، افزایش درصد عصاره تأثیری بر روند کاهش سالمونلا انتریتیدیس نداشت. اما با گذشت زمان با افزایش درصد عصاره، تعداد باکتری سالمونلا انتریتیدیس بصورت خطی کاهش یافت. در روز سی ام بعد از تلقیح تعداد باکتری سالمونلا انتریتیدیس بین نمونه شاهد و سایر نمونه‌های حاوی عصاره بخصوص نمونه حاوی ۴٪ درصد عصاره اختلاف چشمگیری مشاهده شد. این امر احتمالاً به این دلیل است که با افزایش غلظت عصاره میزان ترکیبات تیمول و کارواکرول افزایش می‌باید که باعث اثربخشی بهتر عصاره در غلظت‌های بالاتر می‌شود.

روند کاهش سالمونلا انتریتیدیس در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد در شکل ۴(b) نشان داده شده است. مدلی که برای این داده‌ها برآش

در هر دو دمای نگهداری ۴ و ۲۵ درجه سانتیگراد متناسب با افزایش غلظت آویشن خشک شده، تعداد باکتری *S. enteritidis* در سس مایونز کاهش یافت (شکل ۳). دمای ۲۵°C نسبت به ۴°C ۲۵ نسبت به ۴ درجه سانتیگراد ممکن است به دلیل تغییر در جایگاه فعال مواد ضدباکتریایی عصاره، یا به دلیل تغییر در غشاء باکتری در دمای ۴ درجه سانتیگراد باشد بطوریکه میزان نفوذ مواد ضدباکتریایی عصاره را در دمای پایین‌تر کمتر می‌کند (۱۶). هاتکوس و همکاران (۸) نیز در آزمایش خود به نتایج مشابهی دست یافته‌اند. این دانشمندان مشاهده کردند که افزایش دمای نگهداری از ۵ به ۲۲ درجه سانتیگراد و از ۲۰ به ۳۰ درجه سانتیگراد منجر به افزایش چشمگیری در سرعت غیرفالسازی میکروارگانیسم‌ها شد.

شکل ۴(a) اثر غلظت‌های مختلف عصاره آویشن (تیموس و لگاریس) بر جمعیت سالمونلا انتریتیدیس موجود در سس مایونز در دمای ۴ درجه سانتیگراد و در طی زمان نگهداری را نشان می‌دهد. مدل برآش داده شده بر این داده‌ها بصورت ذیل است.

$$z=8.05-1.47x-0.15y-0.09xy+3.11x^2+0.001y^2$$

سایر نمونه‌ها اختلاف معنی‌داری داشت ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری

در این پژوهش اثر ضد باکتریایی عصاره آویشن باعی بر سالمونلا انتریتیدیس موجود در سس مایونز در دو دمای نگهداری یخچال و محیط (۴ و ۲۵ درجه سانتیگراد) طی مدت زمان ۳۰ روز مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاکی از این بود که افزایش درصد عصاره آویشن از صفر به ۰/۰ درصد در سس مایونز منجر به کاهش معنی‌دار در تعداد باکتری سالمونلا انتریتیدیس در طی زمان نگهداری شد. تعداد باکتری‌ها در سس نگهداری شده در ۲۵ درجه سانتیگراد پس از ۱۱ روز کاهش یافت در حالیکه در نمونه نگهداری شده در دمای ۴ درجه سانتیگراد تا روز سی ام پس از تولید همچنان رشد سالمونلا ادامه داشت. مدل‌های ارائه شده به روش RSM با توجه به اینکه ضریب تبیین بالایی داشتند ($R^2 = 0.80$) برای برآذش اطلاعات مورد نظر مناسب می‌باشند.

تقدیر و تشکر

بدین وسیله از مسئولین پژوهشکده علوم و فناوری مواد غذایی جهاد دانشگاهی مشهد که امکانات آزمایشگاهی جهت انجام این طرح را فراهم نمودند کمال تشکر را داریم.

داده شد بصورت ذیل می‌باشد.

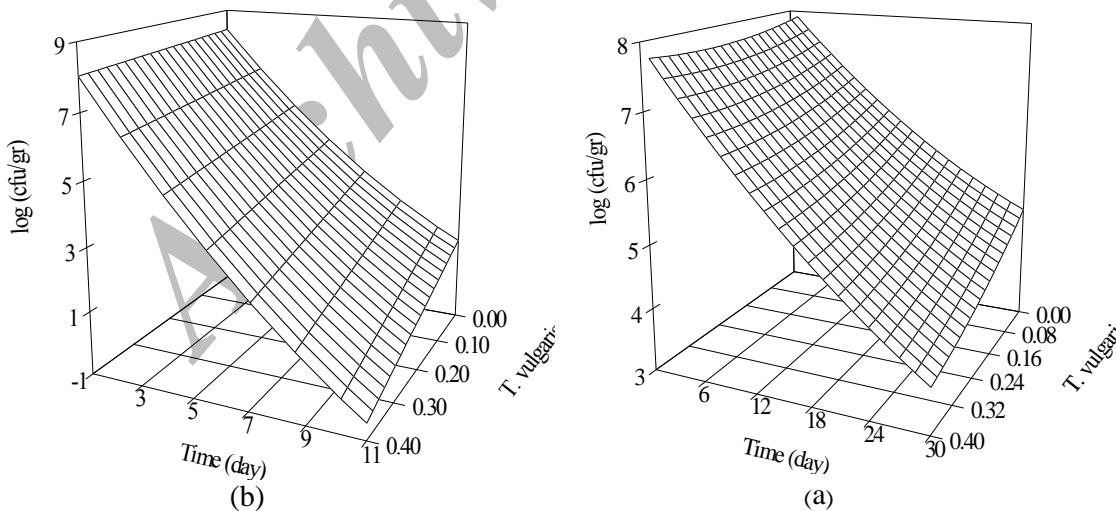
$$z = 9.24 - 0.22x - 0.95y - 0.48xy + 0.024y^2$$

در این مدل x غلظت عصاره آویشن و y نمایانگر زمان می‌باشد.

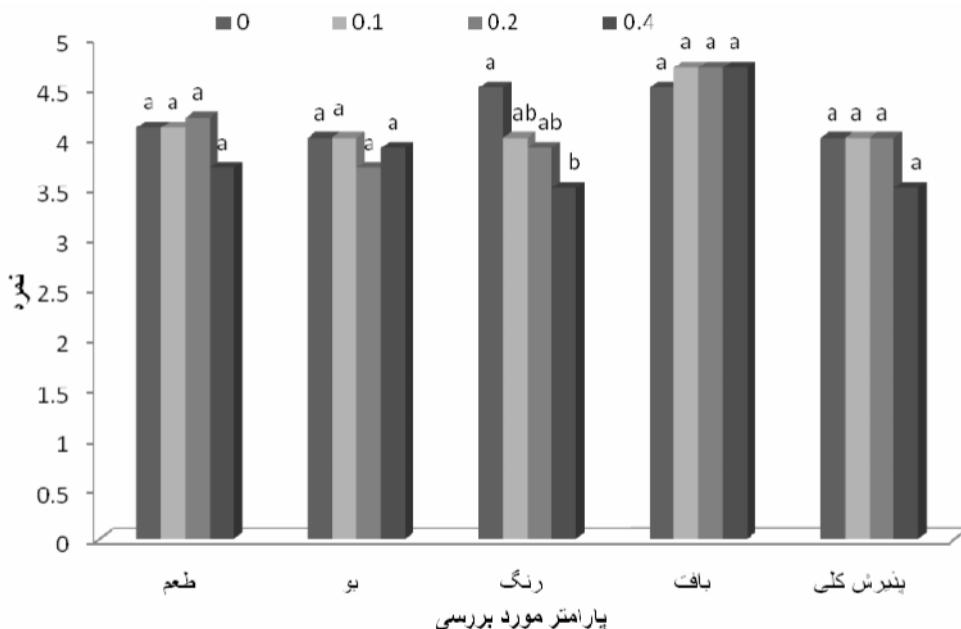
ضریب تبیین این مدل ($R^2 = 0.80$) نشان می‌دهد که مدل مورد نظر توائسه است بخوبی اثر تغییرات زمان و غلظت بر جمعیت باکتری سالمونلا انتریتیدیس را نشان دهد. در این مدل اثر خطی زمان و غلظت به همراه اثر مقابل آنها معنی‌دار بود در حالیکه دربین اثرات درجه دوم تنها اثر درجه دوم زمان معنی‌دار بود.

در روز اول با افزایش درصد عصاره تغییر چندانی در تعداد میکرووارگانیسم‌ها مشاهده نشد. اما با گذشت زمان تا روز یازدهم افزایش غلظت عصاره آویشن باعث کاهش باکتری‌ها بصورت خطی شد. تعداد باکتری پس از ۱۱ روز در نمونه حاوی ۰/۰ درصد عصاره به حداقل مقدار خود رسید. در تمامی غلظت‌های مورد بررسی، با گذشت زمان تعداد باکتری‌ها بصورت نمایی کاهش یافت. با مقایسه شکل‌های (a) و (b) مشاهده می‌شود که در غلظت‌های مساوی عصاره آویشن، نمونه‌های نگهداری شده در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد نسبت به دمای ۴ درجه سانتیگراد طی زمان کوتاه‌تری (۱۱ روز) به صفر رسید.

افزودن غلظت‌های مختلف عصاره آویشن علی رغم کاهش بار میکروبی سس مایونز اثر چشمگیری بر طعم، بو، بافت و پذیرش کلی نمونه‌ها نداشت (شکل ۵). این امر به این دلیل است که غلظت بکار رفته در نمونه‌های سس در حدی است که تأثیر نامطلوبی بر این خصوصیات نمی‌گذارد. تنها رنگ نمونه حاوی ۰/۰ درصد عصاره با

شکل ۴ اثر غلظت‌های مختلف عصاره آویشن (*T. vulgaris*) بر جمعیت *S. enteritidis* در سس مایونز در طی زمان نگهداری که از طریق پاسخ سطح برآذش شده است (a=۴°C و b=۲۵°C)

شکل ۵ نمودار بررسی ارزیابی حسی نمونه‌های سس حاوی درصدهای مختلف عصاره

منابع

- + بزرگر، ح، ا. کرباسی، ج. جمالیان، و م. امین لاری. ۱۳۷۸. بررسی امکان استفاده از کیتوزان به عنوان یک نگهدارنده طبیعی در سس مايونز، علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، شماره ۴۳، ص ۴۶۱-۴۷۰.
- ‡ نقدي بادي، ح. و م. مكي زاده تقني. ۱۳۸۲. مروري بر گياه آویشن (Thymus vulgaris L.). فصل نامه گياهان دارويي، شماره هفتم
- 3- Altkruse, S. F., Cohen, M. L., & Swerdlow, D. L. 1997. Emerging foodborne diseases. *Emerging Infectious Diseases*, 3, 285–293.
 - 4- Behnia, M., Haghghi, A., Komeylizadeh, H., Seyyed Tabaei, S. J. and Abadi, A. 2008. Inhibitory Effects of Iranian Thymus vulgaris Extracts on in Vitro Growth of Entamoeba histolytica, *Korean J Parasitol.* Vol. 46, No. 3: 153-156.
 - 5- Caroline Butler. J., 2009. The effects of electrostatic polarization ultra-violet light filters on the bioaerosols of a commercial broiler processing plant hang room,
 - 6- Cosentino, S., C. I. G., Tuberozo, B., Pisano, M., Satta, V., Mascia, E., Arzedi, & F. Palmas. 1999. In vitro antimicrobial activity and composition of Sardinian Thymus essential oils. *Letters in Applied Microbiology*, 29,130–135.
 - 7- Deschepper, K. M., Lippens, G., Huyghebaert, & Molly, K. 2003. The effect of aromabiotic and GALI D'OR on technical performances and intestinal morphology of broilers. In: Proc. 14th European Symp. on Poultry Nutrition, August, Lillehammer, Norway, pp. 189.
 - 8- Hathcox, A., Beuchat, L. R., & Doyle, M.P. 1995. Death of Enterohemorrhagic Escherichia coli O157:H7 in Real Mayonnaise and Reduced-Calorie Mayonnaise Dressing as Influenced by Initial Population and Storage Temperature. *Applied and Environmental Microbiology*, 61, 4172–4177.
 - 9- Hertrampf, J. W. 2001. Alternative antibacterial performance promoters. *Poultry International*, 40, 50-52.
 - 10- Jamroz, D. T. J., Wertlecki, J., Orda, A. Wiliczkiewicz, & J. Skorupi ska, 2003. Inflence of photogenic e xtracts on gut microbial status in chickens. In: Proc. 4th European Symp. on Poultry Nutrition, August, Lillehammer, Norway. pp.176.
 - 11- Lawless, H.T., and H. Hyman. 1998. Sensory evaluation of Food: principles and practices, 1st ed.,Chapman and Hall, New york, NY.
 - 12- Lock, J. L. & R. G. Board, 1994. The fate of *Salmonella enteritidis* PT4 in deliberately infected commercial mayonnaise. *Food Microbiology*, 11, 499–504.
 - 13- Lock, J. L. & R. G. Board, 1995. The fate of *Salmonella enteritidis* PT4 in home-made mayonnaise prepared from

- artificially inoculated eggs. *Food Microbiology*, 12, 181–186.
- 14- Nguefack, J., Budde, B.B., Jakobsen, M., 2004. Five essential oils from aromatic plants of Cameroon: their antibacterial activity and ability to permeabilize the cytoplasmic membrane of *Listeria innocua* examined by flow cytometry. *Letters in Applied Microbiology*, 39, 359-400.
- 15- Perales , I. & M. I. Garc, 1990. The influence of pH and temperature on the behaviour of *Salmonella enteritidis* phage type 4 in home-made mayonnaise. *Letters in Applied Microbiology*, 10, 19-22 GWGJ59.
- 16- Smith-Palmer, A., J. Stewart, & L. Fyfe. 1998. Antimicrobial properties of plant essential oils and essences against five important food-borne pathogens. *Letters in Food Microbiology*. 26, 118–122.
- 17- Ward, L. R., Threlfall, J., Smith, H. R. & O'Brian, S. J. 2000. *Salmonella enteritidis* epidemic. *Science*, 287, 175–176.
- 18- Zhang, H., B., Kong, Y. Xiong, & X. Sun, 2009. Antimicrobial activity of spice extracts against pathogenic and spoilage bacteria in modified atmosphere packaged fresh pork and vacuum packaged ham slices stored at 4°C. *Journal of Meat science*. 81, 686-692.

Archive of SID